

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕЗЕРВІВ ЗРОСТАННЯ ПРИБУТКУ ПРИ УПРАВЛІННІ ЕФЕКТИВНІСТЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Максимізація прибутку та мінімізація збитків є однією з основних цілей діяльності будь-якого підприємства, тому для забезпечення досягнення цих цілей при формуванні ефективності залучається значна кількість управлінських заходів. Для більшості підприємств основне джерело прибутку пов'язане з його виробничою та підприємницькою діяльністю. Ефективність його використання залежить від знання кон'юнктури ринку й уміння адаптувати розвиток виробництва до кон'юнктури, яка постійно змінюється. Величина прибутку залежить від правильності вибору виробничого профілю підприємства з випуску продукції, створення конкурентоспроможних умов продажу своїх товарів, а також від оптимального використання наявних резервів зростання прибутку, серед яких на перші щаблі поступово виходять інтелектуально-інформаційні резерви.

Насамперед, варто визначити, як розмір резерву вплине на величину чистого прибутку та ефективності діяльності підприємства. Підприємству варто приділити велику увагу щодо розширення ринків збуту за рахунок завоювання нових ринків та посилення позицій на європейському ринку. У зв'язку з цим необхідно: підвищувати якісні характеристики продукції; освоювати випуск інших видів сировини, що дозволить диверсифікувати ринок і збільшити долю підприємства в постачаннях як на внутрішній ринок, так і на експорт; укладати контракти зі споживачами, вести збутову політику на умовах відвертості та прозорості з дотриманням термінів постачання, якісних характеристик та інших умов договору. Підвищення прибутку може відбутися також за рахунок підвищення використання інтелектуально-інформаційних резервів шляхом:

- формування оптимального складу персоналу;
- заміни діючих технічних засобів на прогресивніші;
- удосконалення управління та організації виробництва і праці;
- поглиблення спеціалізації виробництва;
- створення раціональних структур управління;
- створення відповідного морально-психологічного клімату в колективі;
- морального заохочення працівників;
- поліпшення системи підготовки і перепідготовки персоналу;
- удосконалення систем оплати праці;
- застосування системи участі робітників у прибутках.

Кожен із зазначених напрямів на прибутковість діяльності підприємства впливає різною мірою. На кожному етапі діяльності підприємства менеджери мають звертатися до найбільш актуальних і суттєвих за результативністю з них. Одним із сучасних інструментів ведення бізнесу є аутсорсинг. За визначення американського фахівця Дж.Брайана Хейвуда, аутсорсинг – це переведення внутрішнього підрозділу чи підрозділів підприємства та всіх пов'язаних із ним активів, до організації-постачальника послуг, що припускає надавання певної послуги протягом визначеного часу за обумовленою ціною. За функціональним призначенням аутсорсинг, як один із сучасних методів оптимізації витрат та організаційної структури компанії, полягає у делегуванні на договірній основі частини певних функцій іншим компаніям. За часів твердої конкуренції передача функцій може розглядатися як ідеальне рішення, що забезпечує економію витрат, підвищення якості й, найголовніше, можливість визволити ресурси та зосередитися на основній сфері діяльності компанії за рахунок:

– спрощення процесу виробничої діяльності, зменшення функцій (оскільки великому підприємству складно контролювати та досягти ефективної роботи всіх підрозділів: виробництва, логістики, маркетингу, бухгалтерії, ІТ-обслуговування тощо. А, передавши

непрофільні функції на аутсорсинг, підприємство не тільки отримає ефективний результат, але й матиме можливість скоротити витрати на оплату праці штатних робітників, що виконували ці функції);

– заміни постійних витрат змінними (наприклад, передавши на виконання зовнішньої організації обслуговування комп'ютерної техніки, підприємство зменшує не тільки витрати на оплату праці, а й зменшує витрати, пов'язані з експлуатацією та оновленням техніки).

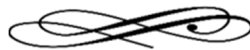
Він дає можливість: отримувати послуги в той момент, коли у підприємства виникає така необхідність (наприклад, непередбачувані обставини, сезонність зростання обсягів виробництва); скоротити витрати на науково-дослідні роботи за неперіоритетними напрямками діяльності; знизити витрати на контролювання якості переданих на аутсорсинг бізнес-процесів; використовувати досвід чи інформаційну базу аутсорсера.

Аутсорсингові послуги можуть надавати як спеціалізовані аутсорсингові компанії, так і структурні підрозділи, що належать до певного виробничого об'єднання та спеціалізуються на виконанні певних функцій. Отже, підприємству варто розглянути можливість про переведення окремих структурних підрозділів в аутсорсинг. На жаль, обрахувати ці пропозиції неможливо за браком інформації, яка доступна лише внутрішнім користувачам на підприємстві.

Отже, вище запропоновані шляхи покращення фінансових результатів діяльності підприємств, резерви збільшення його прибутку, а саме: за рахунок збільшення обсягів реалізації продукції, зниження її собівартості та збільшення ціни на продукцію, а також шляхом використання інтелектуально-інформаційних резервів.

Список використаних джерел:

1. Білошапка В. А. Резерви зростання результативності бізнесу в умовах економічного спаду. Актуальні проблеми економіки. 2013, № 1 (155). С. 115–117.
2. Блонська В. І. Економіка підприємства: теорія і практикум. Львів: Магнолія 2012, 688 с.
3. Гетьман О. О. Економіка підприємства. К.: ЦНЛ, 2011, 488 с.
4. Клименко С. М. Управління конкурентоспроможністю підприємства. К.: КНЕУ, 2006, 527 с.

***Філіпішин І. В., д-р екон. наук, професор
Донецького національного університету імені Василя Стуса,
м. Вінниця***

КРИТЕРІЇ ЯКОСТІ КОМУНІКАЦІЙНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ НА СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Актуальність визначення критеріїв якості комунікаційних управлінських процесів обумовлена необхідністю вироблення принципів стратегій управління комунікаціями на сучасних підприємствах. Огляд наукових розробок, присвячених тематиці сучасних досліджень комунікаційних управлінських процесів, досить широкий. Серед вчених, що займаються дослідженням цієї тематики, варто виділити, зокрема, таких вчених, як В. М. Бебик [1], М. Н. Туріяньська [2], Н. О. Шпак [3] та інших.

Виходячи з усієї багатоаспектності та багатовекторності проблематики критеріїв якості комунікаційних управлінських процесів, варто зазначити, що існує безліч невирішених питань у цій науковій сфері.